

اگر روحانیون نبودند ما امّن
از اسلام اطلاعی نداشته‌ی
امام خمینی

پنجمین نکت سدهم

علامه حلی

است. یکی از این عالمان عامل و دانشمندان متعدد که افکار و آثار جاویدانش تا قیام قیامت به ما و نسلهای آینده نور می‌سیده‌د و علم جهت دار می‌بخشد، علامه حلی قدس سره است.

علامه کیست؟

پادشاه بزرگ اسلام و از بزرگترین فقهای شیعه، جامع علوم عقلیه و نقلیه و صاحب تأثیرات گرانقدر بی‌شار، علامه علی‌الاطلاق، ابن‌المطهر، سید‌الدین حسن بن‌یوسف‌حلی. هرجا علامه کفته می‌شود اسم این بزرگ مرد به ذهن می‌آید یعنی در محیط فقیهان "علامه" برای ایشان علم شده است و راستی این اسم چقدر با سی است. به استثنای علامه حلی، در طول قرون متعدد دانشمندی ندیده‌ایم که بیش از ه‌۵ جلد کتاب در علوم و فنون مختلف تأثیر کرده باشد و قبل از اینکه ۲۶ سال او تمام شود، کتابهایی که در حکمت و کلام نوشته است به پایان رسیده شروع به تأثیر در کتابهای فقیهی کند و تا هشتاد سالگی لحظه‌ای از نوشتن باز نایستد، در همه جا و در

دانشجویان علوم دینی بر سه دسته‌اند:
۱ - گروهی علم دین را برای رسیدن به اهداف و آرمانهای دینی می‌خواهند. اینان را اگر دانشی باشد جز در راهی طبان و متابعت‌های نفسانی مصرف نمی‌کنند. این گروه از دانشی بروزان خود گمراهم و دیگران را به گمراهمی و انحراف می‌کشانند.
۲ - عده‌ای دانش را برای خود دانش می‌خواهند. اینها علم را واژه مقدسی میدانند که با کمال اخلاص در برآورش سر تعظیم فرود آورده و در فراگیریش تلاش بسیار می‌کنند ولی حاضر نیستند آنچه آموخته‌اند - اگر حق هم باشد - بدیگران بیاموزند اینان نیز تعهدی ندارند و اسلام برای آنها ارزشی قائل نیست چرا که عالم بی‌عمل درخت بی‌نمر است.

۳ - گروهی از متعددان و مخلسان - که در طول تاریخ کم و نادر بوده‌اند - علم را تنها برای خدا می‌خواهند. علم اینها جهت دار است و این جهت است که دارندگان علوم الهی را همچون سтарگانی روشن و برگزبور در تاریخ نگهداشتند و برای آنها بالاترین مقامی که از درکش عقلها را به حریت و اداسته قائل

حقوق، علامه باشد.

فلسفه و هیئت را نزد استاد عالی مقام خواجه نصیر - الدین طوسی باد کرفت. خود او بهنگام صحبت از استادش می‌کوید: الهیات شفای این سینا را و یادداشت‌هایی در علم هیئت - بتلیف خود خواجه - نزد او آموختم. استادان دیگری در دیگر علوم داشته است ولی ما به ذکر نام این سه بزرگوار

اکتفا می‌کنیم

* * *

مقام علمی

شخصیت و مقام علمی علامه حلی بر احدی پوشیده نیست. دوست و دشمن او را به عظمت باد کرده و در مقابل آن همچنان را علمی و تحقیقی با اعجاب و حیرت می‌نگردند. صفتی یکی از دانشمندان اهل سنت در کتاب اعيان‌العصر چندین می‌کوید: فیلسوفی با اخلاق و برديار، آنقدر از علم و دانشیار مختلف برخوردار بود که آوازه او سراسر جهان را فراگرفته بود. مردم برای رسیدن به او و کسب علم از مکتب او تحمل هر گونه سختیها و خطرها می‌کردند و خلاصه گروه‌های بسیاری از محضر درس او استفاده کرده و خوداستاد شدند. ابن حجر می‌کوید: إِنَّ عُلَمَاءَ بَشَارَىٰ مِنْ مُهْمَّةٍ مُّهْمَّةٍ

به جامعه اسلامی تحويل داد.

بیان عبدالله افندی در کتاب ریاض العلوم می‌کوید: خدای رحمنش نکند، او براستی آیت خدا در روی زمین بود و حقوق موزگی بر شیعیان اثنا عشری دارد، چه از نظر بیان وزبان و تدریس و چه از نظر تأثیف و تصنیف. جامع جمیع علوم بود و در تمام این علوم تأثیف کرد. علامه فیلسوف، متکلم، فقیه، محدث، اصولی، ادبی و تأثیری ماهر بود. بسیاری از فضلا و بزرگان زمان خود از سنی و شیعی در مکتب درس و علم آموختند و مسید حسن صدر در کتاب ارزشمند "نَّاسِيْن الشَّيْعَةِ لِلْعِلَّمِ الْإِسْلَامِ" می‌نویسد: مدرسه عالی علامه حلی پانصد مجتهد به عالم اسلام تحويل داد.

و خلاصه در باره عظمت علمی او آنچه بگویند کم است. نوشتمند: پس از اینکه سلطان محمد خدابنده در یک جلسه بدت ایشان تشیع را اختیار کرد (و پس از آن ملت ایران بپروردی مذهب اهل بیت شدند) و بزرگترین افتخارات را در طی قرون آفریدند و تمام اینها به برکت وجود علامه حلی است که ایران و ایرانیان را به مذهب اهل بیت هدایت کرد (ازوی خواست که وقت بیشتری نزد او بماند و علامه نیز فرصت را غنیمت شمرده مدتی در آنجا بود و از امکانات حکومتی استفاده بیشتری در ترویج و نشر علوم اهل بیت نمود و یکی از اینکارات جالب او این بود که مدرسه سیاری تأسیس کرد، یعنی سک

همه حال بنویسد. سواره، پیاده، در مسافت، در وطن در حال صحبت و مرض، شادی و غم، آزادی و اختناق و خلاصه از نوشن جهت دار در راه الله و برای خدمت به بندگان او هیچگاه امتناع نورزد. (۱) و آنچه از کتابها و نوشتمندی‌های این شخصیت والای انسانیت می‌توان دید، هوش سرشار و استعداد خدادادی کم نظیر و سلطنت فوق العاده‌ی او بر دانش‌ها بوبیز علوم اسلامی است. (۲)

هنکامی که در یکی از بحث‌هایش آراء و نظرات مختلف را مورد بررسی و مقایسه قرار می‌دهد نظر خود را آنچنان مستدل و متنبیان می‌کند و با دلیل و برهان نظرات دیگران را رد می‌کند که انسان را بی اختیار و ادار به پذیرفتن رأی خود می‌نماید والبته این دلیلی جز تبخر و آکاهی و اطلاع فراوان او ندارد. وجه دلیلی بالاتر از آن همه کتابی که به یادگار گذاشت و محصل دیربرکتی کافز عمر خود در اختیار همکان قرار داد که هر کام به این باغهای روح افزا سری بزنیم میوه‌های نازه و بروط را و می‌چینیم.

* * *

علامه حلی در شب جمعه ۲۷ رمضان ۱۴۶۸ هجری قمری، در زمان حکومت ستمگر دوران هلاکوخان مغولی، در یک خانواده‌ای که معروف به علم و نقوی بود در شهر مذہبی خود را نگهداشت و آن زمان بود متولد شد. هنوز اولین بهار زندگی خود را نگذراند و بود که از خون خوار هلاکو، پا بخت خلافت اسلامی (بغداد) را محاصره کرد. او بدون شکه‌چگاها فرا می‌وش نمی‌کرد که بادیگر کودکان هم سوی خود برای فرار از ظلم و ستم کفار مغول - که می‌شاهد به بعثیان امر روز نبودند - به بلندیهای اطراف حله پناه بودند، و پس از گذشت مدتی کوتاه پدر او به همراه دیگر علمای حله برای نگهداری از حربی اسلامی و آثار اهل بیت عصمت و طهارت بنا جارد بیداری با آن سفاک ستمگر داشتند تا اینکه تواستند حله را - که مرکز پیروان و شاگردان مکتب اهل بیت بود - از دایره نفوذ او دور نگهداشتند. تمام این قضاها بر او گذشت در حالی که عمرش از هشت بهار تجاوز نمی‌کرد.

* * *

علامه در آغاز شاگرد پدر خود بود و علوم شرعیه را نزد او و دائی بزرگوارش محقق حلی - که یکی از بزرگترین و معروف‌ترین فقهاء تاریخ تشیع است، آموخت. و چه بجا است که شاگرد

مدرسه مستقل که چند اطاق برای تدریس با تمام امکانات در آن بود و علامه حلی بوسیله این مدرسه متحرک و منتقل به شهرهای زیادی سفرت می‌کرد و هر جا می‌رفت شاگردانی جدید برای خود انتخاب میکرد و آنان را به علوم اسلامی آشنا می‌ساخت.

* * *

علامه حلی آثار و تأثیرات ارزشمند بسیاری دارد ولی آنچه ناامروز باقی مانده و نورافشانی می‌کند در حدود صد کتاب است:
۱- کتاب بزرگ در فقه، ۷ کتاب در اصول فقه، ۲ کتاب در تفسیر قرآن، بیش از ۳۰ جلد در علم کلام و اعتقادات و اصول دین، ۳ جلد در علم رجال، ۲۶ جلد در حکمت و فلسفه و منطق، ۲ جلد در ادعیه، ۳ جلد در نحو، ۲ جلد در فضائل اهل بیت و کتابهای متعدد دیگر که اینک برعی از این کتابها فهرست وار نقل می‌کنیم:

۱- ارشاد الذهان إلى أحكام الأيمان: یکی از ارزشمندترین کتابهای فقهی است که تا کنون داشتمدن شرحهای زیادی بر آن نوشته شده است. این کتاب شریف دارای ۱۵۰۰۰ مسأله است.

۲- کتاب الألفین: در این کتاب ۱۰۲۸ دلیل عقلی و نقلی در امامت و خلافت و عصمت امیر المومنین علی (ع) موجود است که علامه به درخواست فرزندش این کتاب را نکاشت.

۳- الباب الحادی عشر: در اصول دین و آنچه بر عصوم مکلفین واجب است بیش از ۴۰ شوح برای این کتاب نوشته شده است.

۴- تبصرة المتعلمين في أحكام الدين: از مهمترین متون فقهی است و یک دوره کاملی از فقه است که به اختصار نوشته شده. فقهاء اهمیت بسیاری برای این کتاب ارجمند قائلند.

۵- تحریر الأحكام الشرعية على مذهب الإمام موسی: دوره کاملی از فقه است، گرچه به روشنادلای تحریبو نشده ولی علامه حلی فتاوی خود را در این کتاب جمع آوری نموده است.

و به زبان ساده‌تر رساله علمی علامه است کددارای ۴۰۰۰۰ ساله است.

۶- تذکرة الفقها: دانش‌المعارف بزرگی در فقه‌خلافی است. علام محلی در این کتاب به بررسی فتاوی علماء شیعه‌وسنی پرداخته و نظر خود را نیز نقل کرده است.

۷- تهدیب الوصول إلى علم الأصول: و این کتاب نیمزار کتب درسی و تحقیقی ارزشمند و از متون اصلی اصول بمحاسب می‌آید. بسیاری از علمای بزرگ به بررسی کتاب پرداخته و بر آن حاشیه زده‌اند.

۸- قواعد الأحكام في معرفة الحلال والحرام: ده‌ها هزار ساله شرعیه در این کتاب به چشم میخورد. و در آخر کتاب، وصیتی است به فرزندش که این وصیت شامل محسان اخلاقی است.

۹- الآذية الفاخرة: ادعیهای که از اهل بیت رسیده‌است در چهار جلد.

۱۰- الآثار الخفية في العلوم العقلية: در حکمت.
۱۱- الإشارات إلى معنى الإشارات: شرح اشارات این سیما.
۱۲- التعليم الثامن في الحكمة والكلام: در علم فلسفه و کلام.

۱۳- جواهر العطالب في فضائل أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (ع).

۱۴- خلاصة الأقوال في معرفة أحوال الرجال: در علم رجال

۱۵- القول الوجيز: در تفسیر قرآن.

۱۶- كشف المراد في شرح تحرير الأعتقداد: در عقائد.

۱۷- مختصر شرح نهج البلاغة.

۱۸- مختلف الشيعة في أحكام الشريعة.

۱۹- المطالب العلية في علم العربية: در ادبیات و نحو.

۲۰- المنهج في مناسك الحاج: در اعمال حج.

۲۱- نهاية العرام في علم الكلام: در علم کلام - ۴ جلد.

۲۲- الدر والمرجان في الأحاديث الصحاح والجحاظ: در حدیث - ۱۰ جلد.

۲۳- جواهير المسائل المحتدنة: دریاسخ به سوالات.

۲۴- تحرير الأبحاث في معرفة العلوم الثلاث: در منطق و فلسفه طبیعی و حکمت الهی.

۲۵- إثبات الرجعة.

۲۶- استفهام الأغتاب: در معانی اخبار و احادیث. علامه کوید: هر حدیثی که به ما رسیده است در این کتاب ذکر کردیم و پیروامون سند حدیث بحث کردیم و محکم و متشابه آن را و آنچه در متن حدیث بر اصول و ادبیات مشتمل است و آنچه از آن استفاده و استنباط میشود از احکام یاد آور شدیم و تا کنون مثل این کتاب نوشته نشده است.

۱- نوشته‌اند که یک وقت علامه حلی به قصد استراحت چند روزی بهمکی از سلاطین‌های خوش‌آب و هوا سافرت کرد. پس از برگشتن به وطن، مدتی گذشت و فرزند خود فخر المحققین را در نیاز جماعت نمی‌دید. روزی از وی پرسید: چرا مجتمع حاضر نمی‌شود؟ فخر المحققین بهدرگفت: من در عدالت شما شک کرده‌ام! پرسید چرا؟ جواب داد: شما جندر و زار عمر خود را برای تغیر و استراحت گذراندی و همچ خدمتی انجام ندادی؟ علامه دریاسخ گفت: اتفاقاً من در این چند روز کتاب شعره‌التعلیمین "نوشتم". فرزند از پدر عذرخواهی کرد و ارادت او به پدرش بیشتر شد. بجا است که بدانیم این کتاب بکی از مهمترین متون فقهی است و دارای ۸۰۰۰ مسأله است.

۲- راستی حریت انگر است اندیشه این مردیزگ. روزی در مجلس علامه مجلسی قدس سره بحث در باره "علامه" حلی بود. بکی از شاگردان گفت: اگر نوشته‌های علامه حلی را بر سالیان عمرش تقسیم کنم به این نتیجه می‌رسیم که بعد نوشتمن او روزی هزار سطر است. مجلسی فرمود: تالیفات ما هم کمتر نیست. بکی از شاگردان جواب داد: فرق شما و ایشان این است که از شما تأثیر است و از علامه تصنیف. (البته ناگفته نماند که بسیاری از کتابهای علامه مجلسی نیز تصنیف است ولی به اندازه علامه حلی نیست).